

Obsah dotazu:

Ve vyhlášce č. 123/2007 Sb. § 198 odst. 2 je uvedeno:

„(2) Splňuje-li pohledávka současně kritéria pro zařazení do více podkategorií, banka nebo družstevní záložna ji zařazuje do nejhorší z těchto podkategorií. Banka nebo družstevní záložna takto nepostupuje u pohledávek z finančních činností zařazovaných pro účely kapitálové přiměřenosti do kategorie retailových expozic, u nichž sleduje selhání dlužníka na úrovni transakcí.“

Je aplikace poslední věty ve výše uvedeném odstavci vázána na používání přístupu IRB, nebo smí, popř. musí být jednotlivé pohledávky v retailu kategorizovány samostatně bez ohledu na ostatní pohledávky za dlužníkem i při standardizovaném přístupu pro úvěrové riziko?

Odpověděl: Ing. Helena Sůvová, CSc.; Ing. Jitka Svobodová;
Ing. Jaroslava Bauerová, Ph.D.

Schválil: RNDr. Pavel Vacek, CSc., M.B.A.

Datum: 20.8.2007

§ 198 § 49	
Předpis (nebo oblast)	Vyhláška č. 123/2007 Sb.
Výklad	<p>Selhání dlužníka je ve vyhlášce č. 123/2007 Sb. vymezeno v § 49. Transakční zacházení s pohledávkami zařazenými do retailových expozic je explicitně přípustné u IRB přístupu a u standardizovaného přístupu není vyloučeno za určitých podmínek, které jsou upřesněny v úředním sdělení ČNB Kategorie retailových expozic v přístupech pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku. Z odst. 2 písm. e) tohoto úředního sdělení vyplývá, že v případě standardizovaného přístupu banka může vymežit subportfolia, která vykazují shodné charakteristiky opravňující k oddělenému přístupu vč. odděleného sledování rizikových ukazatelů. Banka tedy s těmito expozicemi (transakcemi) zachází na základě shodných charakteristik jako s portfolií a nikoliv jako s expozicemi přiřazenými konkrétnímu dlužníkovi.</p> <p>Pokud banka zvolí u retailových expozic transakční přístup v rámci kteréhokoliv přístupu pro výpočet kap. požadavku pro úvěrové riziko, musí tak postupovat konzistentně i pro účely kategorizace pohledávek.</p>

